

273 1. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875.

274

dem" osv. Det er altsaa dette, som skulde være den egentlige Forklaring. Nu synes det mig imidlertid virkelig, at det er tilstrækkelig tilkjendegivet baade tidligere og ved denne Forhandlings Aabning, at denne Klæbrighed ved Ministeriet dog ikke er større, end at det to Gange har henvendt sig til Hans Majestæt Kongen og indstændig anmodet ham om, at han, hvis det ikke skulde være hans bestemte Villie, at de vedkommende Ministre skulde blive paa deres Pladser, vilde fritage dem derfor; det er dog virkelig ikke Noget, der viser Klæbrighed. Hvad skulde vel desuden have fremkaldt denne Klæbrighed. Sa man taler jo unegtelig ofte om Magtens Spdme; men jeg tror, at denne Betegnelse ikke saa meget kommer fra dem, der gjennem en lang Aarrække have smagt denne Spdme, som fra dem, der i lang Tid have længtes efter at komme til at smage den, og jeg tror, at netop dette udøver en overordentlig stor Indflydelse paa, hvorledes man stiller sig til denne Spdme. Jeg antager imidlertid, at en Udenforstaaende, der hverken er paa den ene eller den anden af de to Sider, let maatte kunne komme til Erkjendelse af, at, om end megen Magt kan være sød og behagelig, er den Art af Magt, som for Tiden et konstitutionelt Ministerium har, navnlig her i Danmark, og navnlig overfor det nuværende Folkething, saa stærkt blandet med Malurt, at dens Spdme alene umuligt skulde kunne holde Ministeriet fastknyttet til Laburetterne, selv om det ikke tilstrækkelig havde viist, at det ikke var Tilfældet.

J. N. Hansen: Jeg skal for det Første gjøre den korte Bemærkning, at den ærede Minister veed, at det, der skilte ham og mig ad i Præstelsningsloven, var, at han vilde binde Bevillingsmyndigheden med Hensyn til Præstetienden; han vilde ikke lade den staa hen til Bevillingsmyndigheden som andre Statsmidler, men binde Anvendelsen. Det andet Punkt, jeg ønskede at sige to Ord om, er den ærede Ministers Bemærkning om Grundlovsforandringen, saaledes som han forklarede den. Jeg siger, at saalænge Ingen af de 53 vil — og det har Ingen drist sig til at sige her, den ærede Minister heller ikke — gjøre Andet end, hvad han er grundlovsberettiget til, har jeg Ret til at sige, at vi ikke behøve nogen Grundlovsforandring.

Formanden: Der er endnu indtegnet 10 Talere, og jeg skal derfor her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Fredag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af:
Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1874 til 31te Marts 1875.

Mødet hævet Kl. 5, 10 Min.

Tiende Mode.

Fredagen den 17de Oktober Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1874 til 31te Marts 1875.“

Finantsministeren: Det lækker forhaabentlig ad Enden med denne Forhandling, og hvor original den hele Situation end er, saa vilde det være for originalt, om Finantslovens Drøftelse blev negtet, uden at Finantsministeren forinden havde ytret et eneste Ord. Imidlertid tror jeg, at Alle ville være enige med mig deri, at jeg med den bedste Villie ikke kan gjøre det foreliggende Finantslovsforslag til Grundlag for mine Udtalelser; allerede dette er noget af det Originaleste, der kan forekomme, at ved en Forhandling, som nu er ført saaledes gjennem en Række af Dage om Regtelsen af Finantsloven, ere de ganske enkelte flygtige Bemærkninger, jeg har hørt om Finantslovsforslaget — det er kun en æret Rigsdagsmand for Aarhus Amt (Winther) og det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), der ligesom have dristet sig til at gjøre et Par ganske korte Bemærkninger derom — af den Art, at de umulig kunne danne Udgangspunktet for mine Uttringer. Jeg maa altsaa, for at finde mit Udgangspunkt, vende tilbage til den Erklæring, hvormed den hviatagtede Censeilspræsident aabnede disse Forhandlinger. Det vil da ogsaa findes